

механоактивації, кріо-, термо- та механодеструкції способів глибокої переробки харчової сировини, що дають можливість вилучити та зберегти при переробці в готовий продукт приховані форми біологічно активних речовин свіжої сировини.

Основним завданням, що необхідно вирішити науковцям, фахівцям та студентам-технологам для рестораторів – обґрунтувати доцільність застосування сучасного передового обладнання, яке широко використовується кулінарами світу під час паротермічної обробки, кріогенного заморожування, дрібнодисперсного та низькотемпературного подрібнення з точки зору можливості отримання на ньому в закладах ресторанного господарства і торгівлі нового покоління продуктів, добавок та страв для здорового харчування.

Для вирішення поставленого завдання фахівці й студенти кафедри та наукової школи займаються популяризацією отриманих результатів наукових досліджень на міжнародному рівні шляхом презентації наукарам світу отриманих науковцями Харківщини – фахівцями наукової школи ХДУХТ монографій. Крім того, науковці отримують запрошення для участі в Art-class, Міжнародних кулінарних конкурсах, фестивалях, що проходять в Україні, де приготування харчових продуктів, добавок, страв проводиться із застосуванням різних видів сучасного обладнання, а експертну оцінку проводять видатні шеф-кухарі, судді міжнародного рівня.

УДК 796.378.015

А.М. Пляшешник, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

М.В. Русанов, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

НАВЧАЛЬНО-ОЗДОРОВЧИЙ КОМПЛЕКС ЯК ОСНОВА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ

Традиційно фізичне виховання у закладах вищої освіти розглядають як навчальну дисципліну, яка, з одного боку, виступає як фізкультурно-спортивна діяльність, а з іншого, є навчальною дисципліною, орієнтованою на виконання соціального замовлення – підготовку всебічно розвинутої гармонійної особистості, яка має високий рівень здоров'я, необхідну фізкультурну освіту й фізичну підготовленість і відповідає вимогам навчально-кваліфікованої характеристики.

У законах України «Про фізичну культуру і спорт» і «Про вищу освіту» фізичне виховання студентів визначається як один з основоположних напрямів вищої гуманітарної освіти та виступає якісною і результативною мірою комплексного впливу різних форм, засобів і методів на особистість, майбутнього фахівця в процесі формування його професійної компетенції.

Метою фізичного виховання у закладах вищої освіти є послідовне формування фізичної культури студента у поєднанні з культурою суспільства, досягнення гармонії знань та творчих дій. Ряд науковців розглядають фізичну культуру як інтегральну якість та необхідну умову ефективної професійної діяльності, узагальнений показник професійної культури майбутнього спеціаліста, вважаючи, що система фізичного виховання студентської молоді є пріоритетною у формуванні фізичної культури як частини загальної культури особистості.

Під час фізичного виховання студенти досягають таких цілей, як зміцнення здоров'я, підвищення працездатності, набуття вмінь та навичок, завдяки яким відбуваються процеси соціокультурної інтеграції студентів. Як інтегрований результат виховання та професійної підготовки фізичне виховання проявляється у відношенні людини до свого здоров'я, у способі життя і професійній діяльності та постає в єдності знань, переконань, ціннісних орієнтацій та в їх практичній реалізації.

Організаційною основою системи фізичного виховання є структурні підрозділи Міністерства освіти і науки України.

До них належить Комітет фізичного виховання і спорту, підпорядковані йому обласні та міські управління, які опікуються процесом фізичного виховання дітей та молоді, кафедри фізичного виховання і спорту, оздоровчі й спортивні центри, спортивні клуби ЗВО, ліцеїв, училищ, гімназій, загальноосвітніх шкіл.

Організація навчального процесу в закладах вищої освіти здійснюється на основі таких нормативно-правових документів, які визначають його стратегічний зміст та особливості: закони «Про вищу освіту» (2014), «Про фізичну культуру і спорт» (1994), Національна доктрина про фізичну культуру і спорт (2002), Положення про вищий навчальний заклад (1996), Положення про організацію фізичного виховання і масового спорту в вищих навчальних закладах та інші акти України з питань освіти та фізичного виховання, а також на підставі вимог державного стандарту, галузевих стандартів та в установленому законодавством порядку.

Міністерство освіти і науки України приділяє увагу розвитку фізичного виховання та спорту у закладах вищої освіти. Одним із напрямів модернізації системи фізичного виховання на законодавчому

рівні стало ухвалення окремих норм Закону України «Про вищу освіту», згідно з якими фізичне виховання відноситься до переліку обов'язкових до вивчення дисциплін. У доповнення до зазначеного проекту Міністерством освіти і науки України було створено міжвідомчу робочу групу, одним із результатів роботи якої стало напрацювання Рекомендацій щодо організації фізичного виховання у закладах вищої освіти.

Основою державного стандарту в галузі освіти є навчальні програми з фізичного виховання, які розробляються на базі затверджених державних стандартів освіти різних рівнів підготовки та нормативних документів, які регламентують організацію навчально-виховного процесу у навчальних закладах та визначають мінімальний рівень обов'язкової фізкультурної освіти, вмінь, навичок, і рухового режиму студентів.

Також закладам вищої освіти рекомендовано застосовувати різні стимули, які спонукатимуть студентів для активної участі у фізичному вихованні: врахування спортивної активності в рейтинговому оцінюванні; визначення вимоги фізкультурно-спортивної активності як обов'язкової чи дуже пріоритетної для висування студентів для участі в програмах академічної мобільності; фіксацію успіхів студентів у заняттях фізичною культурою та спортом шляхом видачі відповідних сертифікатів про досягнення.

УДК 378.147:33

Я.Ю. Радченко, канд. екон. наук (*ХТЕК КНТЕУ, Харків*)

Н.М. Кривошесва, спец. вищ. кат., викл.-метод.

(*ХТЕК КНТЕУ, Харків*)

Г.М. Гузенко, канд. екон. наук, доц. (*ХТЕК КНТЕУ, Харків*)

РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ НА ОСНОВІ ІГРОФІКАЦІЇ НАВЧАННЯ

Вітчизняні виші сьогодні є активними учасниками глобального ринку освіти, тому що Болонська декларація визначила не тільки інтеграцію, а й додаткові вимоги до українських програм підготовки студентів і технологій навчання у світову систему освіти. Заклади освіти є ядром суспільства знань і важливим каналом трансферу освітніх технологій, виконуючи роль інноваційного хабу в економіці держави.